# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Pavlíny Vrkočové v právní věci žalobkyně: **KM PLUS spol. s r.o.**, IČ 25961101, se sídlem Tyršova 86, Chrast, zast. JUDr. Šárkou Veskovou, advokátkou, se sídlem Brněnská 300/31, Hradec Králové, proti žalovanému: **Finanční úřad pro Pardubický kraj**, se sídlem Boženy Němcové 2625, Pardubice, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 8. 2. 2017, č. j. 52 Af 52/2016 – 66,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalobkyni **se vrací** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 4.000 Kč, který bude z účtu Nejvyššího správního soudu vyplacen na účet č. X do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

## O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem ze dne 8. 2. 2017, č. j. 52 Af 52/2016 – 66, Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích zamítl žalobu, kterou se žalobkyně domáhala vydání rozsudku, kterým by krajský soud přikázal žalovanému, aby ukončil dožádání o provádění daňové kontroly Finančním úřadem pro Kraj Vysočina, územní pracoviště Žďár nad Sázavou.

Proti tomuto usnesení podala zástupkyně žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včasnou kasační stížnost.

Podáním, doručeným do datové schránky Nejvyššího správního soudu dne 2. 5. 2017, však vzala stěžovatelka kasační stížnost zpět a požádala, aby soud probíhající řízení o ní zastavil a vrátil ji uhrazený soudní poplatek.

Podle § 47 písm. a) věty před středníkem s. ř. s. „[s]*oud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.*“

Vzhledem k tomu, že projev vůle stěžovatelky, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je zcela jednoznačný a nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jím stěžovatelka zamýšlela ukončení řízení o kasační stížnosti jeho zastavením, Nejvyšší správní soud v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona řízení o kasační stížnosti zastavil.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 věty prvé s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť toto řízení bylo zastaveno.

Podle § 10 odst. 3 věta první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, *„[s]oud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním.“* Podle odstavce 5 téhož ustanovení *„[v] řízení, v němž lze rozhodnout bez jednání, postupuje soud obdobně podle odstavců 3 a 4, dokud nebylo vydáno rozhodnutí o věci samé.“*

Řízení o kasační stížnosti, ve kterém lze rozhodnout bez jednání (§ 109 odst. 2 s. ř. s.), bylo zastaveno před vydáním rozhodnutí o věci samé, proto Nejvyššímu správnímu soudu vznikla povinnost vrátit zaplacený soudní poplatek po snížení podle citovaného ustanovení. Dne 7. 4. 2017 zaplatila stěžovatelka na účet soudu soudní poplatek ve výši 5.000 Kč. Stěžovatelce bude vrácena částka 4.000 Kč, tj. 5.000 Kč snížených o 20 % z této částky, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení. Soudní poplatek se vrací na účet, ze kterého byl soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti uhrazen.

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. května 2017

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu